

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 862

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 septembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
22.	— Hotărâre privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru examinarea inițiativelor legislative din domeniul justiției	2–3
ACTE ALE SENATULUI		
108.	— Hotărâre privind eliberarea din funcție a secretarului general al Senatului.....	3
109.	— Hotărâre privind eliberarea din funcție a doi secretari generali adjuncți ai Senatului	4
110.	— Hotărâre privind numirea secretarului general al Senatului	4
111.	— Hotărâre privind numirea a doi secretari generali adjuncți ai Senatului	5
112.	— Hotărâre pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Biroului permanent al Senatului	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 269 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	6–8
	Decizia nr. 270 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală	9–11
	Decizia nr. 328 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 44 alin. (3) și ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	12–16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind constituirea Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru examinarea inițiativelor legislative din domeniul justiției**

Având în vedere interesul cetățenilor și al persoanelor juridice în îmbunătățirea constantă a serviciului public judiciar ca permanentă garanție a realizării drepturilor și libertăților, precum și a intereselor legitime ale acestora, obiectiv care necesită modernizarea permanentă a cadrului legislativ adresat justiției,

având în vedere deschiderea Parlamentului României pentru sprijinul puterii judecătorești prin intermediul legislației adoptate în domeniul sistemului judiciar,

având în vedere obiectivele asumate de România în cadrul Mecanismului de cooperare și verificare (M.C.V.) și al Planului național de redresare și reziliență (P.N.R.R.) în domeniul justiției,

ținând seama de Obiectivul de referință nr. 1 din Raportul Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare din iunie 2021, respectiv independența sistemului judiciar și reforma sistemului judiciar, în cadrul căruia s-a formulat încă din anul 2018 recomandarea de revizuire a legilor justiției, cu luarea în considerare a recomandărilor formulate în cadrul M.C.V.,

ținând cont de eforturile instituționale constante în vederea consolidării independenței justiției române și pentru garantarea și satisfacerea drepturilor și libertăților cetățenilor,

în temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 8 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru examinarea inițiativelor legislative din domeniul justiției, denumită în continuare *Comisia*, având următoarele obiective:

a) examinarea, atât în procedura legislativă la prima Cameră sesizată, cât și în procedura legislativă la Camera decizională, a inițiativelor legislative cu incidență asupra justiției în vederea reformării sistemului judiciar, aflate în procedură parlamentară, precum și a celor care urmează a intra în procedură parlamentară, pe toată perioada desfășurării activității Comisiei;

b) elaborarea, atât în procedura legislativă la prima Cameră sesizată, cât și în procedura legislativă la Camera decizională, a rapoartelor asupra inițiativelor legislative prevăzute la lit. a).

Art. 2. — (1) Comisia prevăzută la art. 1 se compune din 25 de membri, desemnați de grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat, potrivit configurației politice a Parlamentului României.

(2) Comisia este condusă de un birou alcătuit din 6 membri: un președinte, 3 vicepreședinți și 2 secretari.

(3) Componența nominală a Comisiei și a biroului comisiei sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(4) Convocarea ședințelor Comisiei se face cu cel puțin o zi înainte de către președinte sau, în lipsa acestuia, de către un vicepreședinte care îl înlocuiește.

Art. 3. — (1) Ședințele Comisiei sunt, de regulă, publice.

(2) În interesul desfășurării lucrărilor, Comisia poate invita să participe la dezbateri reprezentanți ai autorităților publice, ai asociațiilor profesionale, specialiști sau reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale.

(3) Condițiile în care reprezentanții mass-media au acces la lucrările Comisiei se stabilesc de plenul acesteia.

(4) Lucrările Comisiei se înregistrează și se stenografiază.

Art. 4. — (1) Pentru ca ședințele Comisiei să aibă loc în mod legal este necesară participarea a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor care o compun.

(2) Hotărârile Comisiei se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți. Votul este deschis.

Art. 5. — Detaliile privind organizarea și funcționarea Comisiei vor fi cuprinse într-un regulament, înaintat spre aprobare Birourilor permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului în termen de 5 zile de la constituirea Comisiei.

Art. 6. — Comisia funcționează pe o perioadă de 60 de zile de la data constituirii. Termenul poate fi prelungit de Birourile permanente reunite, la cererea motivată a președintelui de comisie.

Art. 7. — În scopul realizării obiectivelor pentru care se constituie Comisia, Camera Deputaților și Senatul vor asigura personalul de specialitate și logistica necesare, cu aprobarea Birourilor permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 1 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 septembrie 2022.

Nr. 22.

COMPONENȚA NOMINALĂ
a Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului
pentru examinarea inițiativelor legislative din domeniul justiției

I. Componența comisiei:

1. dl Rasaliu Marian-Iulian, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
2. dna Florea Oana-Consuela, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
3. dna Teodoriu Simona-Maya, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
4. dna Cătănciu Steluța-Gustica, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
5. dna Gliga Dumitrița, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
6. dl Cazanciuc Robert-Marius, senator, Grupul parlamentar al PSD;
7. dna Moagher Laura-Mihaela, senator, Grupul parlamentar al PSD;
8. dl Rujan Ion-Cristinel, senator, Grupul parlamentar al PSD;
9. dl Toanchină Marius-Gheorghe, senator, Grupul parlamentar al PSD;
10. dl Andronache Gabriel, deputat, Grupul parlamentar al PNL;
11. dl Cupșa Ioan, deputat, Grupul parlamentar al PNL;
12. dna Trăilă Cristina, deputat, Grupul parlamentar al PNL;
13. dna Morar Olivia-Diana, deputat, Grupul parlamentar al PNL;
14. dna Banu Claudia-Mihaela, senator, Grupul parlamentar al PNL;
15. dl Fenechiu Cătălin-Daniel, senator, Grupul parlamentar al PNL;
16. dl Niculescu-Țăgârlaș Cristian-Augustin, senator, Grupul parlamentar al PNL;
17. dna Spătaru Elena-Simona, senator, Grupul parlamentar al USR;
18. dna Murariu Oana, deputat, Grupul parlamentar al USR;
19. dl Dehelean Silviu, deputat, Grupul parlamentar al USR;
20. dl Stelian-Cristian Ion, deputat, Grupul parlamentar al USR;
21. dl Mateescu Sorin-Cristian, senator, Grupul parlamentar al AUR;
22. dl Muncaciu Sorin-Titus, deputat, Grupul parlamentar al AUR;
23. dl Császár Károly Zsolt, senator, Grupul parlamentar al UDMR;
24. dl Ladányi László-Zsolt, deputat, Grupul parlamentar al UDMR;
25. dl Stancu Ionel, deputat, Grupul parlamentar al minorităților naționale.

II. Componența biroului comisiei:

- președinte, deputat Andronache Gabriel, Grupul parlamentar al PNL;
- vicepreședinte, deputat Rasaliu Marian-Iulian, Grupul parlamentar al PSD;
- vicepreședinte, deputat Cupșa Ioan, Grupul parlamentar al PNL;
- vicepreședinte, deputat Murariu Oana, Grupul parlamentar al USR;
- secretar, deputat Ladányi László-Zsolt, Grupul parlamentar al UDMR;
- secretar, deputat Muncaciu Sorin-Titus, Grupul parlamentar al AUR.

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind eliberarea din funcție a secretarului general al Senatului

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și ale art. 64 lit. a) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 216 alin. (1) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Tiberiu Horațiu Gorun se eliberează din funcția de secretar general al Senatului, ca urmare a demisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 septembrie 2022.
Nr. 108.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****privind eliberarea din funcție
a doi secretari generali adjuncți ai Senatului**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și ale art. 64 lit. a) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 216 alin. (1) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Domnul Mario Ovidiu Oprea se eliberează din funcția de secretar general adjunct al Senatului, ca urmare a demisiei.

Art. 2. — Domnul Ciprian Bucur se eliberează din funcția de secretar general adjunct al Senatului, ca urmare a demisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 septembrie 2022.

Nr. 109.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea secretarului general al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 216 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Mario Ovidiu Oprea se numește în funcția de secretar general al Senatului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 septembrie 2022.

Nr. 110.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind numirea a doi secretari generali adjuncți ai Senatului

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și ale art. 19 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 216 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Doamna Corina Bote se numește în funcția de secretar general adjunct al Senatului.

Art. 2. — Doamna Mihaela Cătălina Bădoiu se numește în funcția de secretar general adjunct al Senatului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 septembrie 2022.
Nr. 111.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru alegerea vicepreședinților,
secretarilor și chestorilor Biroului permanent al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 26 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Robert-Marius Cazanciuc	— Grupul parlamentar al PSD
2. Paul Stănescu	— Grupul parlamentar al PSD
3. Alina-Ștefania Gorghiu	— Grupul parlamentar al PNL
4. Virgil Guran	— Grupul parlamentar al PNL

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Ion Mocioalcă	— Grupul parlamentar al PSD
2. Eugen Pîrvulescu	— Grupul parlamentar al PNL
3. Ion-Narcis Mircescu	— Grupul parlamentar al USR
4. Sorin Lavric	— Grupul parlamentar al AUR

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Marius-Alexandru Dunca	— Grupul parlamentar al PSD
2. Cristina-Mariana Stocheci	— Grupul parlamentar al PSD
3. Sergiu Cosmin Vlad	— Grupul parlamentar al USR
4. Attila Laszlo	— Grupul parlamentar al UDMR

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 septembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 septembrie 2022.
Nr. 112.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 269**

din 17 mai 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan în Dosarul nr. 140/64/2018 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 455D/2019.

2. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.045D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Constantin în Dosarul nr. 30/42/2019 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 9D/2020, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena-Viviana Toma în Dosarul nr. 2.907/105/2019 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

6. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

7. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 11D/2020, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Fundația „Ștefan cel Mare” Voivodeasa, cu sediul în comuna Sucevița, județul Suceava, în Dosarul nr. 712/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

8. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

9. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.963D/2020, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Mihaela Rotaru în Dosarul nr. 3.220/109/2020 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

10. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

11. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.349D/2020, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de

procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Ibrîș în Dosarul nr. 6.821/333/2020 al Judecătoriei Vaslui.

12. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

13. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 455D/2019, nr. 1.045D/2019, nr. 9D/2020, nr. 11D/2020, nr. 1.963D/2020 și nr. 2.349D/2020 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

14. Autoarea excepției Ioana Sultana Stan arată că se opune conexării dosarelor.

15. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

16. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.045D/2019, nr. 9D/2020, nr. 11D/2020, nr. 1.963D/2020 și nr. 2.349D/2020 la Dosarul nr. 455D/2019, care a fost primul înregistrat.

17. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției, Ioana Sultana Stan, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în motivarea scrisă a excepției. Susține, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, ale art. 28 privind secretul corespondenței, ale art. 41 referitor la dreptul la muncă și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, întrucât nu permit exercitarea unei căi de atac împotriva soluției pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală.

18. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Arată, astfel, că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzelor în care a fost ridicată excepția, aceasta fiind invocată în cursul judecății pe fond a plângerilor împotriva unor ordonanțe de clasare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

19. Prin Încheierea din 21 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 140/64/2018, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioana Sultana Stan într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

20. Prin Încheierea din 12 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 30/42/2019, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Rodica Constantin într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

21. Prin Încheierea din 10 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.907/105/2019, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Elena-Viviana Toma într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

22. Prin Încheierea din 30 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 712/39/2019/a1, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Fundația „Ștefan cel Mare” Voivodeasa, cu sediul în comuna Sucevița, județul Suceava, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

23. Prin Încheierea din 15 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.220/109/2020, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Rodica Mihaela Rotaru într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

24. Prin Încheierea din 8 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.821/333/2020, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Ibrîș într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

25. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind legalitatea, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, secretul corespondenței, dreptul la muncă, dreptul de proprietate privată, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, înfăptuirea justiției, statutul judecătorilor, folosirea căilor de atac, rolul Ministerului Public, statutul procurorilor, legalitatea incriminării și a pedepsei, dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât nu permit exercitarea unei căi ordinare de atac — apel sau contestație — împotriva soluțiilor pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul dispozițiilor art. 341 alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) din Codul de procedură penală. În acest sens menționează că, potrivit principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie: adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului; necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului; și proporțională — să existe un just echilibru între interesele aflate în concurs, pentru ca măsura să fie corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, trebuie stabilit, mai întâi, scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se poate raporta doar la un scop legitim (Decizia Curții Constituționale nr. 462 din 17 septembrie 2014). Arată că scopul soluției legislative criticate este acela de a asigura celeritatea în rezolvarea cauzelor penale, pentru a nu mai prelungi timpul de soluționare cu durata unei eventuale căi de atac. Consideră că instituirea caracterului definitiv al încheierii de respingere a plângerii nu este o măsură adecvată pentru asigurarea celerității, având în vedere că procedura sumară a controlului judecătoresc este, de regulă, una accelerată, comparativ cu faza de urmărire penală. În ceea ce privește caracterul necesar, susțin că, pentru realizarea scopului arătat, legiuitorul putea proceda la adoptarea de măsuri mai puțin intruzive decât cea

criticată, precum fixarea unui termen de soluționare, limitarea obiectului de analiză și a mijloacelor de probă ce pot fi administrate etc. De asemenea, consideră că măsura reglementată nu este proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general și cel individual. Astfel, dispozițiile de lege criticate creează un dezechilibru între interese concurente, și anume între interesul general al statului de a asigura celeritatea procedurii și interesul particularilor de a avea acces inclusiv la o cale de atac. Subliniază că prin consacarea caracterului definitiv al hotărârii pronunțate cu privire la plângerea împotriva soluției de clasare este eliminată calea de atac în această materie.

26. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În acest sens arată că plângerea formulată împotriva soluției de clasare este ea însăși o cale de atac, menită să asigure accesul persoanei interesate la un judecător — magistrat independent și inamovibil — care să verifice legalitatea actelor de cercetare sau de urmărire penală efectuate de procuror și legalitatea soluției de netrimiteră în judecată.

27. **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, astfel, că inexistența dublului grad de jurisdicție în procedura de soluționare a cauzelor având ca obiect plângerea împotriva soluțiilor de netrimiteră în judecată nu duce la încălcarea niciunui text din Constituție.

28. **Tribunalul Prahova — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale.

29. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** consideră ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 432 din 9 iunie 2015.

30. **Tribunalul Argeș — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, și anume considerentele cuprinse în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, paragrafele 24—28, și în Decizia nr. 530 din 11 iulie 2017, paragraful 22.

31. **Judecătoria Vaslui** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

32. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

33. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autoarei excepției prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

34. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

35. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(8) *Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.*”

36. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 22 referitor la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 28 privind secretul corespondenței, ale art. 41 referitor la dreptul la muncă, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 125 alin. (3) referitor la statutul judecătorilor, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, ale art. 131 alin. (1) și (2) referitor la rolul Ministerului Public și ale art. 132 privind statutul procurorilor, precum și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 7 privind legalitatea incriminării și a pedepsei și ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

37. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală vizează lipsa unei căi ordinare de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară pronunță

una dintre soluțiile reglementate de prevederile alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) ale art. 341 din Codul de procedură penală.

38. Curtea observă că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au legătură cu soluționarea cauzei în care este ridicată excepția de neconstituționalitate numai dacă aceasta este invocată în cadrul procesual creat prin formularea unei căi de atac, apel sau contestație, cale de atac care, potrivit textului de lege criticat, este inadmisibilă.

39. Curtea reține că spețele în care a fost invocată prezenta excepție privesc însă judecarea pe fond a plângerilor împotriva unor soluții de clasare dispuse de procuror prin ordonanță. Așa fiind, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu au incidență în spețele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât acestea se află în etapa procesuală a soluționării fondului. Or, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”.

40. Curtea constată că, indiferent de soluția pronunțată — sub aspectul criticilor formulate referitor la lipsa unei căi ordinare de atac —, decizia sa nu ar produce niciun efect cu privire la rezolvarea fondului cauzelor în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală neavând legătură — în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 — cu soluționarea cauzelor. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat — în jurisprudența sa — în acest sens, de exemplu, prin Decizia nr. 196 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 31 iulie 2020, paragraful 20, și Decizia nr. 500 din 13 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 17 decembrie 2021, paragraful 14.

41. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

42. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan în Dosarul nr. 140/64/2018 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, de Rodica Constantin în Dosarul nr. 30/42/2019 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Elena-Viviana Toma în Dosarul nr. 2.907/105/2019 al Tribunalului Prahova — Secția penală, de Fundația „Ștefan cel Mare” Voivodeasa, cu sediul în comuna Sucevița, județul Suceava, în Dosarul nr. 712/39/2019/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Rodica Mihaela Rotaru în Dosarul nr. 3.220/109/2020 al Tribunalului Argeș — Secția penală și de Gheorghe Ibrăș în Dosarul nr. 6.821/333/2020 al Judecătoriei Vaslui.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală, Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalului Prahova — Secția penală, Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalului Argeș — Secția penală și Judecătoriei Vaslui și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza ultimă din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 17.158/215/2018/a1 al Judecătoriei Craiova și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.165D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.941D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Romeo Vulpe în Dosarul nr. 171/91/2019/a1 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Ion Rusu, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.544D/2019, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Istine în Dosarul nr. 611/279/2019 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția penală.

6. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

7. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.165D/2019, nr. 1.941D/2019 și nr. 2.544D/2019 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

8. Avocatul autorului excepției Romeo Vulpe este de acord cu conexarea dosarelor.

9. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că sunt întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

10. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.941D/2019 și nr. 2.544D/2019 la Dosarul nr. 1.165D/2019, care a fost primul înregistrat.

11. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia și depune note scrise. Susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale

ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) referitor la statutul procurorilor, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 47 paragraful 2 privind dreptul la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât, dacă judecătorul de cameră preliminară respinge o primă cerere de confirmare a unei ordonanțe a procurorului de renunțare la urmărirea penală, acesta din urmă nu mai are posibilitatea să dispună o nouă soluție de renunțare în același dosar, fiind obligat să îl trimită în judecată pe inculpat.

12. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzelor în care a fost ridicată excepția, întrucât acestea nu au ca obiect rezolvarea unei a doua cereri de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală în respectivele dosare, astfel că nu sunt întrunite condițiile reglementate de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

13. Prin Încheierea din 22 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 17.158/215/2018/a1, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza ultimă din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de confirmare a unei ordonanțe de renunțare la urmărirea penală.

14. Prin Încheierea din 22 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 171/91/2019/a1, **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza finală din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Romeo Vulpe într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară, constatând legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, a dispus începerea judecării într-o cauză în care, în faza de urmărire penală, a fost respinsă o cerere a procurorului de confirmare a unei soluții de renunțare la urmărirea penală.

15. Prin Sentința penală nr. 755 din 26 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 611/279/2019, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) teza a doua din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioan Istine într-o cauză penală aflată în faza de judecată.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind statul de drept, egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, rolul Ministerului Public și statutul procurorilor, întrucât exclud posibilitatea dispunerii unei noi soluții de renunțare la urmărirea penală în aceeași cauză, indiferent de motivul pentru care judecătorul de cameră preliminară a infirmat prima ordonanță de renunțare la urmărire. Arată, astfel, că, în faza de urmărire penală, în situația în care procurorul constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 318 din Codul de procedură penală, acesta este obligat să dispună o soluție de renunțare la urmărirea penală. Or, dacă judecătorul de cameră preliminară respinge cererea de confirmare a ordonanței procurorului, acesta din urmă nu mai are posibilitatea să dispună în aceeași cauză o nouă soluție de renunțare la urmărire. Astfel, în speță, deși — după infirmarea de către judecător a soluției de renunțare la urmărirea penală — situația de fapt și de drept nu s-a schimbat, iar procurorul de caz ar fi trebuit să dispună aceeași soluție, acest lucru nu a fost posibil din cauza textului de lege criticat, procurorul fiind forțat să întocmească rechizitoriul și să trimită inculpatul în judecată. Așadar, chiar dacă cererea de confirmare a ordonanței de renunțare la urmărirea penală este respinsă din culpa organelor judiciare, se poate ajunge în situația ca suspectul/inculpatul să fie trimis în judecată, deși se apreciază că ar trebui să beneficieze de o soluție mai blândă. Mai arată că această situație nu poate fi rezolvată de instanța de judecată prin aplicarea dispozițiilor art. 80 și următoarele din Codul penal, deoarece nu permit limitele diferite ale maximului pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită. Astfel, în timp ce procurorul poate renunța la urmărirea penală dacă limita maximă a pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă este de 7 ani, instanța nu poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă acest maxim este mai mare de 5 ani. Consideră că principiul legalității este lipsit de conținut, întrucât procurorul de caz, deși este convins că în cauză se impune soluția renunțării la urmărirea penală, este obligat de textul de lege criticat să îl trimită în judecată pe inculpat. De asemenea, arată că limitarea instituită de dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală creează o situație discriminatorie pentru suspect/inculpat.

17. **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

18. **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. Astfel, arată că, în cazul în care există o carență a urmăririi penale sau a cererii de confirmare a renunțării la aceasta, ce nu poate fi remediată prin eventuale acte ulterioare ale procurorului, de exemplu, ordonanța nu îndeplinește criteriile legale, urmărirea penală în integralitatea sa ori doar anumite acte de urmărire sau ordonanța de renunțare nu au fost efectuate de către organele competente, atunci judecătorul de cameră preliminară trebuie să pronunțe o soluție de respingere a cererii, în conformitate cu prevederile art. 318 alin. (15) lit. a) din Codul de procedură penală, cauza fiind retrimisă organelor de urmărire penală. Într-o astfel de situație, o nouă soluție de renunțare la urmărirea penală nu mai poate fi dispusă, chiar

dacă, după refacerea actului sau actelor de urmărire penală, toate condițiile prevăzute de dispozițiile art. 318 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală ar fi îndeplinite și ar rezulta, prin prisma acestor criterii, că nu există interes public în urmărirea faptei. În acest caz, chiar dacă fapta are o gravitate extrem de redusă, suspectul/inculpatul are un comportament — anterior și ulterior faptei — exemplar, fapta nu a avut niciun fel de ecou public, încălcarea adusă valorilor sociale este minimă, urmările faptei sunt inexistente sau minime, cheltuielile ocazionate de desfășurarea procesului penal sunt total disproporționate cu gravitatea faptei și a posibilelor urmări, totuși procurorul este obligat să efectueze urmărirea penală și să dispună trimiterea în judecată a autorului faptei. În schimb, în situația în care atât urmărirea penală, cât și soluția, respectiv cererea de confirmare a renunțării la urmărire penală sunt efectuate în totală concordanță cu legea chiar de la momentul efectuării primei sesizări către judecătorul de cameră preliminară, autorul faptei are toate șansele ca cererea de confirmare a renunțării să fie admisă și să nu mai sufere consecințele unui proces penal, ceea ce este de natură să creeze o inegalitate de tratament între suspecti/inculpați.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Avocatul Poporului**, în punctele de vedere transmise în dosarele Curții Constituționale nr. 1.165D/2019 și nr. 2.544D/2019, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală este inadmisibilă, întrucât a fost invocată în cauze în care judecătorul de cameră preliminară a fost investit pentru prima dată cu o cerere de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală. Prin urmare, dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Invocă, în acest sens, și jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 48 din 22 ianuarie 2019.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală, introduse prin prevederile art. II pct. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Textul de

lege criticat are următorul cuprins: „(16) [...] În cazul în care judecătorul a respins cererea de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală, o nouă renunțare nu mai poate fi dispusă, indiferent de motivul invocat.”

24. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) referitor la statutul procurorilor, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 47 paragraful 2 privind dreptul la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală vizează imposibilitatea dispunerii unei noi soluții de renunțare la urmărirea penală în ipoteza în care judecătorul de cameră preliminară a respins anterior o cerere de confirmare a unei astfel de soluții în același dosar.

26. Curtea observă că dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală au legătură cu soluționarea cauzei în care este ridicată excepția de neconstituționalitate având ca obiect acest text de lege numai dacă excepția este invocată în cursul fazei de urmărire penală, în cadrul procesual creat prin formularea de către procuror a unei noi cereri de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală în respectivul dosar, cerere care, potrivit textului de lege criticat, este inadmisibilă.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 17.158/215/2018/a1 al Judecătoriei Craiova, de Romeo Vulpe în Dosarul nr. 171/91/2019/a1 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și de Ioan Istine în Dosarul nr. 611/279/2019 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Craiova, Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

27. Curtea reține că din cele trei spețe în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate numai una se află în faza de urmărire penală, însă judecătorul de cameră preliminară, autor al excepției, a fost investit pentru prima dată cu o cerere de confirmare a unei soluții de renunțare la urmărirea penală în acel dosar. Cea de-a doua speță se află în faza de cameră preliminară, iar cea de-a treia, în faza de judecată a procesului penal. Așa fiind, dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală nu au incidență în spețele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, întrucât acestea fie nu se mai află în cursul urmăririi penale, fie se află în această fază procesuală, dar judecătorul de cameră preliminară nu a fost investit pentru a doua oară cu o cerere de confirmare a unei soluții de renunțare la urmărirea penală în același dosar. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”.

28. Curtea constată că, indiferent de soluția pronunțată, decizia sa nu ar produce niciun efect cu privire la rezolvarea fondului cauzelor în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală neavând legătură — în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 — cu soluționarea cauzelor. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa în acest sens, de exemplu, prin Decizia nr. 48 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019, paragrafele 39 și 40.

29. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. (16) fraza a doua din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 328

din 19 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 44 alin. (3) și ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 44 alin. (3) și ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Newamport Asphalt — S.R.L. din municipiul Cluj-Napoca în Dosarul nr. 5.521/107/2017* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 547D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 martie 2022, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și a domnului avocat Răzvan Constantin Murariu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2022 și, ulterior, pentru același motiv, pentru 19 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.521/107/2017* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 44 alin. (3) și ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Societatea Newamport Asphalt — S.R.L. din municipiul Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile pronunțată de Tribunalul Alba, prin care instanța a luat act de renunțarea la judecată a reclamantei și a respins atât cererea acesteia de exonerare de la plata taxei judiciare de timbru, astfel cum a fost eșalonată de instanța de judecată prin încheiere, cât și solicitarea de radiere din evidențele organului fiscal a datoriei derivând din timbrajul datorat în cauză.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia invocă existența unui vid legislativ în ceea ce privește posibilitatea exonerării de la plata taxei judiciare de timbru și a evitării dării în debit a justițiabilului, în condițiile în

care dacă se dorește renunțarea la procesul civil, conform art. 406 din Codul de procedură civilă, ca urmare a imposibilității achitării taxei judiciare de timbru, astfel cum a fost stabilită prin cererea de acordare a facilităților de plată a acesteia, acest lucru este imposibil. Autoarea excepției susține, astfel, că ar trebuie să existe un termen procedural, de decădere, în care justițiabilul să aibă posibilitatea de a renunța la cererea de chemare în judecată până la plata primei rate/tranșe din taxa judiciară de timbru, astfel cum a fost eșalonată prin cererea de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, fără să existe sancțiunea dării în debit către organele fiscale, astfel cum este reglementat prin art. 44 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, și, doar ulterior acestui termen procedural de „răzgândire” cererea de chemare în judecată să fie comunicată părții adverse.

5. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, instanța de judecată susține că textele de lege criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reprezintă norme de procedură care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei judiciare de timbru, ce constituie un incident procedural prealabil antamării fondului de către instanța de judecată. Menționează, totodată, că instanța constituțională a statuat că eventualele greșeli ale instanțelor de judecată nu pot reprezenta motive de neconstituționalitate care ar putea fi censurate pe calea controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 44 alin. (3) și ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele

judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 33 alin. (2) teza finală: „*Dacă cererea de chemare în judecată este netimbrată sau insuficient timbrată, reclamantului i se pune în vedere, în condițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă, obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței. Prin aceeași comunicare instanța îi pune în vedere reclamantului posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării. Dispozițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în ceea ce privește complinirea celorlalte lipsuri ale cererii de chemare în judecată. Instanța însă nu va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decât după soluționarea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru.*”;

— Art. 44 alin. (3): „*În cazul eșalonării sau amânării, instanța transmite hotărârea de încuviințare, care constituie titlu executoriu, organelor competente, potrivit art. 41, pentru urmărirea executării obligației de plată ori, după caz, pentru punerea în executare a hotărârii privind plata taxei ori a părții din taxa datorată, la termenele stabilite.*”;

— Art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi: „*(1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: [...]*

d) când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă sau când reclamantul a renunțat la judecată până la comunicarea cererii de chemare în judecată către părât;

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. d), e) și i) se restituie jumătate din taxa plătită, iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) taxa se restituie proporțional cu admiterea contestației. În cazul prevăzut la alin. (1) lit. h) se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.”

10. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată, ale art. 45 care consacră libertatea economică, ale art. 56 alin. (2), potrivit cărora „*Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale*”, ale art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 135 alin. (2) lit. a) potrivit cărora „*Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;*”, și art. 136 alin. (5), potrivit cărora „*Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.*” De asemenea, se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și interzicerea abuzului de drept, ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, care consacră protecția proprietății, precum și a celor ale art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 283 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 20 iulie 2016, Decizia nr. 749 din

22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iunie 2019, Decizia nr. 722 din 20 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 martie 2019, Decizia nr. 457 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 14 octombrie 2019, Decizia nr. 357 din 3 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 949 din 5 octombrie 2021, sau Decizia nr. 599 din 30 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1150 din 3 decembrie 2021, prin care s-a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate.

12. Din perspectiva criticilor formulate în speță, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru. Aceste taxe judiciare de timbru sunt datorate de către toate persoanele fizice și juridice și reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești, precum și de către Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind stabilite în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege.

13. Când privește sediul materiei pentru acordarea ajutorului public judiciar, Curtea reține că persoanele fizice beneficiază de acesta în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, în schimb persoanele juridice pot beneficia, în anumite condiții, doar de facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, potrivit art. 42 alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru. Prin urmare, persoanele juridice nu beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, care vizează exclusiv persoanele fizice, ci numai de facilități în privința plății taxelor judiciare de timbru, acordate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

14. Astfel, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, orice persoană fizică poate solicita acordarea ajutorului public judiciar, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale, iar potrivit art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, persoanele fizice pot beneficia de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008. În ceea ce privește persoanele juridice, potrivit art. 42 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, „*instanța acordă persoanelor juridice, la cerere, facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești*”, în situația în care „*cuantumul taxei reprezintă mai mult de 10% din media veniturii net pe ultimele 3 luni de activitate*” sau când „*plata integrală a taxei nu este posibilă deoarece persoana juridică se află în curs de lichidare sau dizolvare ori bunurile acesteia sunt, în condițiile legii, indisponibilizate*”. Totodată, în mod excepțional, instanța poate acorda persoanelor juridice reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în alte cazuri în care apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei de timbru, la valoarea datorată, ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice.

15. În acest context, prin Decizia nr. 260 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 16 iulie 2021, paragraful 23, Curtea a reținut faptul că numai persoanele fizice pot beneficia de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008. Persoanele juridice, astfel cum s-a arătat, intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, iar instanța poate acorda facilități și acestora, în mod excepțional, și în alte cazuri în care se apreciază, față de datele referitoare la situația economico-financiară a persoanei juridice, că plata taxei judiciare de timbru la valoarea datorată ar fi de natură să afecteze în mod semnificativ activitatea curentă a persoanei juridice. Persoanele juridice nu se află în aceeași situație cu persoanele fizice, natura juridică diferită a acestora și scopul pentru care este înființată persoana juridică reprezintă temeiuri suficiente pentru a se aplica un tratament juridic diferit, dar cu menținerea principiului conform căruia indiferent de natura persoanei, statul are obligația pozitivă de a reglementa un cadru juridic care să cuprindă remedii pentru ca părțile să facă față cheltuielilor de judecată, exigență a accesului liber la justiție.

16. Curtea constată că, potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, asupra cererii pentru acordarea ajutorului public judiciar formulată de persoana fizică instanța se pronunță, fără citarea părților, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu, iar potrivit art. 15 alin. (2) din aceeași ordonanță de urgență, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii, cerere care se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, instanța pronunțându-se prin încheiere irevocabilă. Curtea observă că astfel cum reiese din cadrul legislativ analizat, persoana fizică beneficiază de calea de atac a reexaminării doar împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar, spre deosebire de persoana juridică, în cazul căreia legiuitorul nu distinge, astfel încât aceasta poate formula cerere de reexaminare indiferent de modalitatea de soluționare a cererii de acordare a ajutorului public judiciar de către instanță, respectiv atât împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar, cât și împotriva încheierii prin care instanța acordă facilități, sub formă de reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în situația în care acestea nu profită persoanei juridice. În acest sens sunt dispozițiile art. 43 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care dispune că asupra cererii de acordare a facilităților la plata taxei de timbru instanța se pronunță fără citare, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu, iar împotriva încheierii părțile interesate pot formula cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii, această cerere fiind scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

17. Raportat la același cadru legislativ, Curtea reține că potrivit art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, reclamantului i se pune în vedere, în condițiile art. 200 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței, prin aceeași comunicare instanța punând în vedere reclamantului și posibilitatea de a formula cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării. Instanța nu va proceda însă la comunicarea cererii de chemare în judecată în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decât după soluționarea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru.

18. În jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 749 din 22 noiembrie 2018, precitată, paragrafele 43 și 44, referitor la termenele prevăzute de art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilite de legiuitor pentru a face dovada achitării taxei judiciare de timbru sau pentru formularea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, Curtea a statuat, în mod constant, că reglementarea de către legiuitor a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Mai mult, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 608 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 24 noiembrie 2015). De asemenea, Curtea a reținut că din coroborarea art. 139 și art. 56 din Constituție rezultă că acestea instituie garanția că obligația constituțională a cetățenilor de a contribui prin impozite, taxe și alte contribuții la bugetul de stat se face în condițiile legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 479 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 997 din 12 decembrie 2016, paragraful 20).

19. Raportat la situația de fapt din cauza dedusă judecării, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate este o persoană juridică ce a inițiat un demers judiciar în calitate de reclamantă, constând într-o acțiune civilă în pretenții pentru repararea prejudiciului creat prin fapta delictuală comisă de către Unitatea Administrativ-Teritorială Oraș Cugir. Având în vedere că acțiunea în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate este o acțiune în pretenții, deci evaluabilă în bani, Curtea învederează faptul că art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilește în mod clar și explicit modalitatea de taxare a unor astfel de acțiuni introduse la instanțele judecătorești. Prin urmare, Curtea apreciază că pornind un atare demers judiciar, reclamanta — autoare a excepției de neconstituționalitate, trebuia să previzioneze, în mod responsabil și realist, implicațiile unei asemenea acțiuni în justiție din punctul de vedere al cuantumului taxei judiciare de timbru ce trebuie achitată. În acest context, Curtea reține că, în temeiul art. 42 alin. (2) și (4) coroborat cu art. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, reclamanta a formulat o cerere prin care a solicitat să se dispună acordarea facilităților la plata taxei judiciare de timbru sub forma reducerii și/sau eşalonării pe o perioadă de 24 de luni a cuantumului taxei judiciare de timbru sau amânarea achitării acesteia pentru o perioadă de cel puțin 6 luni.

20. În acest sens, prin Decizia nr. 722 din 20 noiembrie 2018, precitată, paragraful 26, Curtea a reținut că în măsura în care reclamantii au solicitat ei înșiși eşalonarea sau amânarea plății taxelor judiciare de timbru, rezultă că au apreciat că dispun de mijloacele necesare plății taxei în aceste condiții. În plus, reclamantii cunosc anticipat care sunt consecințele legale ale cererii de eşalonare sau amânare a plății taxelor judiciare de timbru, astfel încât sunt liberi să decidă cu privire la modul în care își vor exercita dreptul de acces la justiție, anterior formulării acestei cereri. Prin urmare, și această categorie de persoane are posibilitatea de a refuza anticipat achitarea taxei judiciare de timbru anterior formulării cererii de amânare sau eşalonare a acesteia, sub sancțiunea anulării cererii de chemare în judecată.

21. De altfel, din această perspectivă, în ceea ce privește problema previzibilității stabilirii și achitării taxelor judiciare de timbru, pentru asigurarea predictibilității normelor de procedură, astfel încât părțile să cunoască încă de la momentul sesizării instanței care este modul de judecată a pricinii lor și a securității situației juridice a părților, prin Decizia nr. 811 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 12 martie 2019, paragraful 32, spre exemplu, Curtea a reținut că dreptul național român prevede cu claritate ipotezele în care este datorată taxa judiciară de timbru, modalitățile sale de calcul și consecințele în caz de neplată, reclamantul putându-se aștepta, în mod rezonabil, ca aceste reguli să fie aplicate. Astfel, Curtea observă că art. 44 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se referă la facilitățile fiscale acordate pentru plata taxelor judiciare de timbru, ce vor fi acordate, însă, numai persoanelor juridice. În cazul în care instanța eșalonează plata taxelor judiciare de timbru, aceasta se poate face pe parcursul a cel mult 24 de luni și pentru maximum 12 termene, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, în cazul în care instanța eșalonează sau amână plata taxei judiciare de timbru, aceasta va transmite hotărârea de încuviințare, care constituie titlu executoriu, organelor competente pentru punerea în executare a hotărârii privind plata taxei ori a părții din taxa datorată, la termenele stabilite. Persoana juridică ce a beneficiat de acordarea facilităților fiscale sub forma eșalonării sau amânării trebuie să aibă în vedere faptul că neplata uneia din aceste rate (indiferent de rată sau de cuantumul acesteia) sau nerespectarea unui termen de plată dintre cele stabilite de instanță prin încheiere nu atrage anularea cererii ca insuficient timbrată de către instanță, organele fiscale fiind cele care, în cazul eșalonării, procedează la urmărirea executării obligației.

22. Curtea a statuat, de altfel, în mod constant în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Așa fiind, atunci când timbrarea acțiunii este o cerință imperativă a legii, judecătorul nu poate soluționa o cerere fără a constata în prealabil valabilitatea efectuării plății taxei de timbru aferente valorii obiectului cererii de chemare în judecată (Decizia nr. 144 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 10 aprilie 2013).

23. Raportat la susținerile autoarei excepției, în sensul că ar trebui să poată dispune în mod liber și fără ingerințe, printr-un act de dispoziție, de renunțarea la judecată și de neachitarea primei rate din taxa judiciară de timbru, astfel cum a fost eșalonată de instanța de judecată, Curtea precizează că noțiunea de „proces civil” reprezintă mijlocul de realizare a justiției constând într-o serie de activități desfășurate de către instanță, părți, organe de executare și alte persoane sau organe care participă la înfăptuirea de către instanțele judecătorești a justiției, în vederea realizării sau stabilirii drepturilor civile, conform procedurii stabilite de lege. În sens tehnic și juridic, procesul civil parcurge o evoluție, în faze de desfășurare, începând cu etapa sesizării instanței și până la actul final al judecării, care este hotărârea. Fiecare etapă evoluează, la rândul său, cu ajutorul și în baza unor acte de procedură, care sunt stabilite de lege astfel încât să asigure scopul final al procesului — pronunțarea unei hotărâri.

24. Din perspectiva criticilor formulate privind renunțarea la judecată, prin Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 3 octombrie 2005, Curtea a reținut că art. 406 din Codul de procedură civilă reglementează renunțarea la judecată a reclamantului, precum și obligarea acestuia la cheltuieli de judecată, în condițiile legii, ca urmare a renunțării la judecată. Obligarea reclamantului la

cheltuieli de judecată, atunci când renunțarea s-a făcut după comunicarea cererii de chemare în judecată, este consecința firească a culpei sale procesuale, urmând astfel să suporte cheltuielile ocazionate pentru cealaltă parte în legătură cu judecarea cauzei respective. Cât privește existența unei inegalități de tratament aplicabil părților din proces sub acest aspect, Curtea a reținut că poziția juridică a reclamantului care a declanșat procesul, dar care, ulterior, renunță la judecată, este total diferită de cea a părâtului chemat în judecată prin acțiunea introdusă de reclamant. Cu privire la nerestituirea taxei judiciare de timbru, în situația în care reclamantul renunță la judecata cererii de chemare în judecată, Curtea a reținut că legiuitorul are în vedere faptul că, în momentul în care justiția a fost investită cu judecarea unei cauze, mecanismul pe care îl presupun declanșarea și desfășurarea unui proces a fost deja pus în mișcare, ceea ce implică anumite cheltuieli. Totodată, având în vedere caracterul de serviciu public al justiției, legiuitorul a apreciat că restituirea taxei judiciare de timbru în situația renunțării la un anumit moment la judecată nu se justifică, cu excepția situațiilor expres prevăzute de lege.

25. Astfel, prin Decizia nr. 722 din 20 noiembrie 2018, precitată, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că în cazul în care se dispune amânarea sau eșalonarea plății taxei judiciare de timbru, hotărârea instanței de judecată constituie titlu executoriu, fiind comunicată organelor de executare ale unităților administrativ-teritoriale, în vederea executării creanțelor. Curtea a apreciat însă că prin investirea hotărârilor judecătorești cu titlu executoriu în ceea ce privește serviciile deja prestate de instanțele judecătorești ori în privința obligațiilor reclamantului de a plăti în viitor taxa judiciară, legiuitorul a urmărit facilitarea executării creanțelor vizând această taxă. Acest fapt nu impiedică în niciun fel asupra dreptului persoanelor de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime și nici asupra libertății de a renunța la judecată, în virtutea principiului disponibilității.

26. Cu privire la reglementarea de către legiuitor în cuprinsul art. 45 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a situațiilor în care sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 264 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 6 iulie 2016, paragraful 20, Curtea a constatat că, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută de lege, astfel încât stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru este de competența legiuitorului, judecătorul urmând să aprecieze care este cuantumul sumei care va fi reținută, corespunzător, în funcție de specificitatea cauzei și a activităților desfășurate până la momentul la care acesta constată că devine aplicabil vreunul dintre cazurile de restituire, integrală sau parțială, a sumei plătite de reclamant cu titlu de taxă judiciară de timbru.

27. Referitor la susținerile autoarei excepției formulate prin prisma unui cuantum împovărat al taxei judiciare de timbru care nu reprezintă o contraprestație în raport cu serviciul public ce urmează a fi prestat, ci dobândește caracterul unei sancțiuni care nu are nicio legătură cu pretinsul serviciu prestat de către statul român, Curtea precizează că taxele judiciare de timbru reprezintă acele sume de bani datorate bugetului public de către persoanele fizice sau juridice care solicită și beneficiază de un serviciu public din partea unor instituții publice, fără, însă, ca acest serviciu să reprezinte o contraprestație perfect echivalentă a sumei de bani plătite. Restituirea acestor taxe reprezintă o opțiune a legiuitorului, o facilitate pe care acesta o acordă în funcție de specificul situațiilor concrete. Instituirea taxei judiciare de timbru este o aplicare a principiului consacrat de art. 56 alin. (1) din Constituție privind contribuțiile financiare, dispoziții

potrivit cărora „Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”. Totodată, în considerarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție, este la latitudinea legiuitorului stabilirea atât a modului de timbrare a cererilor, cât și a cazurilor în care se justifică restituirea taxei de timbru.

28. În subsidiar, cu privire la susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la inexistența unui termen procedural, de decădere, în care justițiabilul să aibă posibilitatea de a renunța la cererea de chemare în judecată până la plata primei rate/tranșe din taxa judiciară de timbru datorată, Curtea

subliniază că aceste aspecte excedează competenței Curții Constituționale care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. Astfel, Curtea Constituțională nu are competența de a crea noi norme legale prin completarea unui text legal deja existent, ci doar să verifice conformitatea normelor existente cu exigențele constituționale și să constate constituționalitatea sau neconstituționalitatea acestora.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Newamport Asphalt — S.R.L. din municipiul Cluj-Napoca în Dosarul nr. 5.521/107/2017* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 33 alin. (2) teza finală, ale art. 44 alin. (3) și ale art. 45 alin. (1) lit. d) teza finală și alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

